

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง” ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- ๓.๑ รูปแบบการวิจัย
- ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง” เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระภิกษุและสามเณรในเขตจังหวัดอ่างทอง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับ

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. เชิงปริมาณ

๑) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พระภิกษุและสามเณรในเขตการปกครองคณะสงฆ์จังหวัดอ่างทอง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๒,๒๔๕ รูป^{๗๐}

๒) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระสงฆ์ที่อาศัยอยู่ภายในเขตการปกครองคณะสงฆ์ ในจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๓๓๙ รูป ซึ่งได้มาจากการสุ่มตามระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

^{๗๐} สถิติจากบันทึกข้อมูลพระภิกษุและสามเณร คณะสงฆ์จังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕.

๒.๑ ทำการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการนำไปกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๓๙ รูป

๒.๒ หาขนาดกลุ่มตัวอย่างของพระสงฆ์ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละตำบลด้วยการเทียบสัดส่วน

๒.๓ ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)^{๗๑} ได้กลุ่มตัวอย่างดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	อำเภอ	ประชากร (รูป)	กลุ่มตัวอย่าง (รูป)
๑	เมืองอ่างทอง	๔๒๔	๖๓
๒	วิเศษชัยชาญ	๕๐๐	๗๔
๓	สามโก้	๑๓๓	๑๙
๔	ป่าโมก	๓๑๖	๔๖
๕	โพธิ์ทอง	๔๔๙	๖๖
๖	ไชโย	๒๐๒	๓๐
๗	แสวงหา	๒๒๑	๓๒
รวม		๒,๒๔๕	๓๓๙

ข. เชิงคุณภาพ : ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง” ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ซึ่งมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับประเด็นการวิจัยซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. พระราชสุวรรณเวที (ประถม กนต์สีโล)	เจ้าคณะจังหวัดอ่างทอง
๒. พระสิทธิพัฒนาภรณ์ (ณรงค์ สิริบุญโณ)	รองเจ้าคณะจังหวัดอ่างทอง
๓. พระครูปัญญาประโชติ (พ่ายพ ปัญญาโสโต)	เจ้าคณะอำเภอวิเศษชัยชาญ
๔. พระครูสุสุทธิกิจจาทร (ประเวศ สุทธิวิธาน)	เลขานุการเจ้าคณะจังหวัดอ่างทอง
	เจ้าคณะอำเภอแสวงหา
๕. พระครูวิเศษชัยวัฒน์ (เสวย อาภากร)	เจ้าอาวาสวัดชัยมงคล

^{๗๑} ธานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (นนทบุรี : บริษัท เอสอาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด, ๒๕๕๑), หน้า ๕๕.

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

๑. ศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง เพื่อนำแนวคิดทฤษฎี มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๒. สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการที่จะศึกษาวิจัยโดยแบ่งเป็น

๑. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ อายุ วุฒิทางการศึกษาสามัญ วุฒิทางการศึกษาทางธรรม วุฒิทางการศึกษาเปรียญธรรม และวัดในสังกัดอำเภอ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพระสงฆ์ สามเณร ต่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องแสดงความคิดเห็นจากคำถามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในช่องระดับบทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ว่า ท่านปฏิบัติในระดับใด ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งแบ่งเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ดังนี้ (๑) การปกครอง (๒) การศาสนศึกษา (๓) การศึกษาสงเคราะห์ (๔) การเผยแผ่ (๕) การสาธารณูปการ และ (๖) การสาธารณสงเคราะห์

โดยคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่ ๒ แบ่งเป็น ๕ ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

๕	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ	มากที่สุด
๔	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ	มาก
๓	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ	ปานกลาง
๒	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ	น้อย
๑	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) หมายถึง คำถามที่ผู้ตอบตอบได้อย่างอิสระ ไม่กำหนดคำตอบตายตัว คือเปิดโอกาสให้ผู้ถูกถามได้อธิบายหรือพูดถึงแนวความคิดของตนเองได้อย่างอิสระ แบ่งออกเป็น ๖ ด้านดังนี้ คือ (๑) การปกครอง (๒) การศาสนศึกษา (๓) การศึกษาสงเคราะห์ (๔) การเผยแผ่ (๕) การสาธารณูปการ และ (๖) การสาธารณสงเคราะห์

๒. แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง” ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) สำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informants) จากผู้บริหารในโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่ พระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวม

๒. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ในด้านการปกครอง

๓. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ในด้านการศาสนศึกษา

๔. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ในด้านการศึกษาสงเคราะห์พระสังฆาธิการบริหารจัดการแล้ว เกิดปัญหาอุปสรรค

๕. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ในด้านการเผยแผ่ของพระสังฆาธิการ เกิดปัญหาและอุปสรรค

๖. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ในด้านสาธารณูปการ เกิดปัญหาและอุปสรรค

๗. ประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการ ในจังหวัดอ่างทอง ในด้านสาธารณสงเคราะห์ของพระสังฆาธิการนั้น ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรค

๓.๓.๒ การหาคุณภาพแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปหาคุณภาพของแบบสอบถาม

๑. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สำหรับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามมีจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

๑) พระมหาสม กลยาโณ, Ph.D. อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) พระมหาโยตะ ปยุตโต อาจารย์ประจำหน่วยวิทยบริการ วัดไร่ขิง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓) พระปลัดสามารถ ธมฺมธโร อาจารย์ประจำ หน่วยวิทยบริการวัดไร่ขิง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔) ผศ.ดร.รัชชนันท์ อิศรเดช อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕) ผศ.ประสิทธิ์ ทองอ่อน อาจารย์ประจำหน่วยวิทยบริการ วัดไร่ขิง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นำแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ (Index Objective Congruence : IOC) ได้ค่า IOC มากกว่า ๐.๗ ขึ้นไปทุกข้อ

๒. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ได้เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ ชุด (Coefficient)^{๗๒} ของความเชื่อมั่น ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๗

๓. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้เป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงเป็นอันดับต่อไป

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

ก. เชิงปริมาณ

๑) ขออนุญาตรับรองจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความเมตตาอนุเคราะห์จากพระสังฆาธิการ ในเขตการปกครองต่าง ๆ ทั้ง ๗ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอสามโก้ อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย และอำเภอแสวงหา ในเขตการปกครองคณะสงฆ์จังหวัดอ่างทอง เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒) นำแบบสอบถามจำนวน ๓๓๙ ชุด โดยกระจายกลุ่มตัวอย่างไปยังวัดต่าง ๆ ตามจำนวนประชากรที่มีอยู่ โดยผู้วิจัยดำเนินการนำไปส่งพระสังฆาธิการเขตปกครองต่างๆ ทั้ง ๗ อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอสามโก้ อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย และอำเภอแสวงหา ในเขตการปกครองคณะสงฆ์จังหวัดอ่างทอง เพื่อช่วยดำเนินการอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินเก็บคืนภายใน ๑ สัปดาห์

^{๗๒} ประยูร อาษานาม รศ.ดร., คู่มือวิจัยทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๑), หน้า ๖๖.

๓) รวบรวมแบบสอบถามคืนจากเขตปกครองต่างๆ ทั้ง ๗ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอสามโก้ อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย และอำเภอแสวงหา ในเขตการปกครองคณะสงฆ์จังหวัดอ่างทอง ทั้งหมดโดยอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์จำนวน ๓๑๓ คิดเป็นร้อยละ ๙๔ ของแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน ๓๓๙ ฉบับ

ข. เชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยกำหนดวิธีรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับพระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เลขานุการเป็นต้น โดยสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบในการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๓.๕.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

๑. นำแบบสอบถามทั้งหมด แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องในการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form)

๒. การทำวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

๒) ระดับประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) คะแนนการตอบแบบสอบถามของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง

๓) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

๕ หมายถึง มีประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับ มากที่สุด

๔ หมายถึง มีประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับ มาก

๓ หมายถึง มีประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับ ปานกลาง

๒ หมายถึง มีประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับ น้อย

๑ หมายถึง มีประสิทธิภาพการบริหาร อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การพิจารณาระดับประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง ทำได้โดยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้โดยแบ่งระดับการปฏิบัติการออกเป็น ๕ ระดับ กำหนดความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้นเมื่อได้คะแนนช่วงห่างแต่ละช่วงแล้ว สามารถกำหนดระดับความสำคัญในแต่ละช่วงได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๕๑-๕.๐๐ หมายความว่า ประสิทธิภาพมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๕๑-๔.๕๐ หมายความว่า ประสิทธิภาพมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๕๑-๓.๕๐ หมายความว่า ประสิทธิภาพปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๕๑-๒.๕๐ หมายความว่า ประสิทธิภาพน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐-๑.๕๐ หมายความว่า ประสิทธิภาพน้อยที่สุด

๓.๕.๒ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ พรรษา วุฒิการศึกษาสามัญ วุฒิการศึกษาทางธรรม วุฒิการศึกษาทางเปรียญธรรม และวัดในสังกัดอำเภอ โดยใช้ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นอกจากนี้ ทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของพระภิกษุและสามเณรที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง โดยใช้ค่าสถิติ คือ ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒) สถิติอนุมาน (Inferential statistics) หรือ สถิติอ้างอิง ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้สถิติ คือ ค่าที (t-Test) สำหรับทดสอบกับตัวแปรต้นที่มี ๒ ค่า และใช้สถิติค่าเอฟ (F-Test) โดยวิธีการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยทดสอบภายใต้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ หากปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบข้อคำถามปลายเปิด เทียบพหุคูณรายคู่ (Multiple Comparison) ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD (Least Significant Difference)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยจะทำการจัดกลุ่มข้อมูลให้ตรงตามประเด็นที่กำหนดไว้แล้ว วิเคราะห์โดยใช้สถิติการแจกแจงแบบความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๓) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Technique)

๔) วิธีการนำเสนอและรายงานผลการวิจัย

๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอโดยใช้ตารางประกอบด้วย ค่าความถี่ และร้อยละ

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของภิกษุและสามเณรต่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นข้อมูลมาตราส่วนประเมินค่า นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบด้วยค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๓) ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด ในเรื่องความคิดเห็นถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพการบริหารกิจการคณะสงฆ์ของพระสังฆาธิการในจังหวัดอ่างทอง วิเคราะห์เนื้อหาสาระประเด็นสำคัญ แล้วนำเสนอเป็นการเขียนแบบความเรียง

๔) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เลขาธุการ และเจ้าอาวาส จำนวน ๕ รูป วิเคราะห์เนื้อหาสาระในประเด็นสำคัญ แล้วนำเสนอเป็นการเขียนแบบความเรียง